

Eeuwige Sabbat

Christus Triumfatorkerk, 19 november 2023, Eeuwigheidszondag

Lezing: Openbaring 7: 2-4 en 9- 8:1a

Voorganger: ds. Jaap van den Akker

m.m.v. Gregoriaans koor Gaudete

KOMEN

- Welkomstwoord (ouderling van dienst)
- Aanvangslied 'De wereld is van Hem vervuld' (Lied 825: 1, 3 en 5)
- Moment van Stilte
- Begroeting en bemoediging
- Lied: Psalm 139: 1
- Gedicht: een credo van Roel Bosch
'Wij geloven in Jezus,
die vereerd werd door Perzische wijzen,
die als vluchteling asiel zocht en vond in Egypte,
die aan Syriërs de liefde van God verkondigde,
die Grieken interesseerde voor wat hij zei en deed,
wiens eerste evangelist een Samaritaanse was,
die in een Romein een geloof zonder weerga ontdekte,
die zag dat zijn kruis gedragen werd door een Libiër,
en die uitsteeg boven zijn moederland,
en zo overal aanwezig kan zijn –
met HéM gaan we mee.'
- Koorzang [Kyrie en gloria](#)

WOORD

- Met de kinderen
gebed
verhaal: 'Deken-dak' (Rein Algera)
Lied: 'Ik zal er zijn voor jou' (Hemelhoog 524: 1, 3 en 4)
- Schriftlezing Openbaring 7: 2-4 en 9- 8:1a
- Zingen: 'Door de nacht van strijd en zorgen' (Lied 801: 1, 2 en 3)
- Verkondiging
De deur naar de hemel staat vandaag op een kier.
We mogen even met Johannes meekijken om het hoekje van de deur – de hemel in. En wat zien we daar?
God op zijn troon, zo vertelt Johannes, en een ontelbare menigte mensen, die uit de aardse verdrukking, uit de vergankelijkheid van het leven tot rust mogen komen.
Tot rust komen – daar draait het om bij dit kijkje in de hemel. Tot rust komen, dat gaat het om als in dit visioen het zevende zegel wordt verbroken.
Het zevende zegel. Het is de ontknoping
Zeven is in het Hebreeuws het getal van de volheid.
Zeven is een week vol. Klaar.
Zeven dagen waren nodig om de wereld te scheppen.
Zeven dagen, zult u misschien zeggen, zeven dagen? Er staat toch in het scheppingsverhaal: in zes dagen schiep God de hemel en de aarde en op de zevende dag rústte Hij?

Nou bijna goed, zou ik willen zeggen. Als je precies leest staat er: “Zo worden de hemel en de aarde in al hun rijkdom voltooid. God voltooit op de zevende dag zijn werk dat Hij heeft gedaan. Hij houdt sabbat op de zevende dag.” (Gen. 2: 1 en 2 Naardense Vertaling).

God *voltooit* op de zevende dag zijn scheppingswerk. Die zevende dag hoort er blijkbaar nog wel helemaal bij.

Op de zevende dag rustte God van het werk dat hij gedaan had. Op de zevende dag houdt God Sabbat – zo staat er letterlijk. En dat hoort dus echt óók bij deze schepping. Het rusten en genieten.

De sabbat is het einddoel van de schepping.

En dat is wat Johannes ziet in de hemel: Na het verbreken van het zevende zegel valt er een stilte in de hemel.

Het is de stilte van de sabbat. De stilte van de zevende dag. De stilte van de eeuwigheid. Deze zevende dag duurt eeuwig. Hier in het visioen van Johannes zijn we pas halverwege, vandaar dat halve uur. Maar wanneer de tijd vol is, zal er voor altijd rust en vrede zijn.

Zo grijpt het laatste boek van de bijbel: Openbaring van Jezus Christus aan Johannes terug op het eerste boek van de Bijbel, op Genesis. De voltooiing van de schepping hangt samen met de oorsprong van de wereld.

Wat ziet Johannes nog meer in de hemel?

Allereerst de erkenning van Gods reddende en scheppende werk. “De redding komt van God en van het Lam,” horen we, dat is wat de onafzienbare menigte van in het wit geklede mensen roept, belijdt. En daarna: Amen! Lof, majesteit en wijsheid, dank en eer en macht en kracht komen onze God toe, tot in eeuwigheid, amen!

Maar daarna?

Sabbatsrust, stilte.

Deze menigte is uit de verdrukking gered. Zij mogen op adem komen bij God.

Alle ballast van het leven is van ze afgevallen.

Geen pijn meer, geen verdriet, geen lijden...

Het lichamenlijk verval en de onmacht is niet meer. De frustratie van het niet meer kunnen.

Omdat je benen pijn doen. Omdat je geregeld valt. Omdat het leven traag wordt en je nauwelijks meer buiten komt. Zoals bij sommige van de mensen die we vandaag herdenken. Of het verdriet van een geheugen dat je langzaam in de steek laat. Dat je een ander mens wordt, in een andere wereld leeft. En mensen niet meer herkend – ook mensen die je heel na staan. Daar bij God, ben je daarvan bevrijdt. Ben je vrij. Ben je de beste versie van jezelf. Daar weet je en ken je.

De dood is niet meer – belooft het visioen van Johannes. Bij God is geen tijd. Op de zevende dag, op de sabbat in de hemel is geen tijd. Daar is alleen maar eeuwigheid. Daar mag je zijn. En hoeft je nooit alleen te zijn. want God is bij je. Hij zal bij je wonen.

Het is een belofte.

Iets dat je ontvangt.

Het is nu even niet iets waar je aan moet werken. Juist niet. De sabbat is er voor bedoelt om even de druk van alledag - het moeten presenteren - los te laten. Die hemel, waar Johannes een kijkje in mag nemen, die hemel overkomt je. Daar valt niet aan te werken. Die is er ook zonder ons. Aan de ene kant zijn we heel belangrijk, onmisbaar voor de hemel. God heeft niet voor niets plaatsgemaakt voor onafzienbare menigte die niemand kan tellen. Dat *iedereen* wil Johannes hiermee zeggen, uit alle landen en volken, van elke stam en taal. Tegelijkertijd relateert dit verhaal ook meteen ook ons menselijk bestaan. De wereld draait niet om de mens - en de hemel al helemaal niet. In de hemel draait het om God. En op de aarde? “Wie denkt dat de wereld om de mens draait,” schrijft Elie Wiesel, de joodse schrijver ergens, “die vergeet waar

het werkelijk om gaat. Het draait niet om jou. Het draait niet om wie je bent, maar om wat je ontvangt." Wat je tegemoet komt. Het draait om genieten van wat je hebt. Tot stilstand komen en weer gaan beseffen wie je bent. Waarom je ook al weer doet wat je doet. Wie er zijn die van je houden. Je realiseren dat je er toe doet. Dat je geliefde bent. Dat je er mag zijn.

Dat is de eeuwigheid.

Dat is de hemelse sabbat: vertoeven in Gods schaduw en weten dat je gekend bent. En niet alleen. Dat het goed is. Genoeg. Op adem komen, en leunen tegen God.

Een kijkje in de hemel wordt ons gegund vandaag, zo stiekem mee spiekend met Johannes. En het mag ons troosten dat God goed zorgt voor een ieder die wij uit handen moeten geven. En het mag ons uitzicht geven op een leven waar het goed is. Zo'n perspectief helpt ons keuzes maken in het leven nu.

Maar ondertussen leven wij nog hier. In deze tussentijd. Nog steeds moeten die vier engelen op de hoeken van de aarde hun uiterste best doen om deze onrustige aarde in bedwang te houden. En dat lukt maar gedeeltelijk, zo blijkt elke dag.

Hoe houden wij het vol in dit leven. Op deze aarde?

Hoe houden wij zicht op God in een land waarin afgelopen woensdag bleek dat de tegenstellingen nog groter zijn dan we al vreesden. En het afwachten is hoe een volgende regering eruit ziet. In een wereld waarin mensen tegen elkaar opstaan, opbieden en de strijd aangaan?

Het antwoord laat zich raden. Door de stilte te zoeken en in de stilte God. Door dóór de onrust en de groteske woorden heen te kijken en te ontdekken waar het werkelijk om gaat. Niet de prestatiedruk. Niet de hoogmoed dat we het zelf wel kunnen regelen, maar de sabbatsrust en de overgave.

Kies voor het Lam, zou Johannes zeggen. Het gewonde Lam. Kwetsbaar en weerloos. Het verwijst naar Jezus: iemand met littekens, iemand die ons leven met alle vreugde en verdriet doorleefde. Hij is als eerste uit de verdrukking gered.

En vóór die tijd, ging hij voorop om ons te laten zien waar je God kunt vinden. Alleen op een berg. In de eenzaamheid in de hof van Getsemane.

Vandaag is het sabbat. We komen tot stilstand.

We laten het leven over ons heen komen. We troosten elkaar om het gemis. En we kijken vooruit naar Gods eeuwigheid.

Amen

- Koor: [In Paradisum en Chorus Angelorum](#)

GEDACHTENIS VAN DE GESTORVENEN

- Inleiding
- Zingen: "Heer, herinner U de namen" (m. Lied 730, t. Kees vd Zwaard): 1
- Gedicht
- Koor: [Lux aeternam](#)
- De namen worden genoemd van de overleden gemeenteleden
- Gedachtenis in stilte
- Lied: "Heer, herinner U de namen": 4
- Wij brengen anderen in het licht, *Tijdens het aansteken van de waxinelichtjes klinkt er*
- Koor: [Requiem aeternam](#)

GEBEDEN EN GAVEN

- Dankgebed, voorbeden, Stil gebed, Onze Vader
- Inzameling van de gaven

GAAN

- Slotlied "Ga met God" (NLB 416)
- Zegen van St Patrick
 - De Heer is voor je om je de juiste weg te wijzen
 - De Heer is achter je om je in de armen te sluiten
 - en om je te beschermen tegen gevaar
 - De Heer is onder je om je op te vangen wanneer je dreigt te vallen
 - De Heer is in je om je te troosten als je verdriet hebt
 - De Heer is om je heen als een beschermende muur
 - wanneer anderen over je heen vallen
 - De Heer is boven je om je te zegenen
 - Zo zegene ons God
 - vandaag morgen en in eeuwigheid